

หัวข้อวิจัย	รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้วยเครือข่ายธุรกิจเซรามิก : กรณีศึกษาจังหวัดลำปาง
ผู้ดำเนินการวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ ยอดแก้ว นายพนม สุวรรณประเทศ นางสาวรัญญาภรณ์ ศรีสุวรรณคินล
ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา
หน่วยงาน	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปี พ.ศ.	2561

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงเหตุที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วม การเห็นประโยชน์ และความร่วมมือของเครือข่ายเซรามิก ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 2) เพื่อแก้ปัญหา อุปสรรค และกำหนดการสร้างความร่วมมือของธุรกิจเซรามิกกับภาคสังคม และภาครัฐเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ3) เพื่อพัฒนารูปแบบเครือข่ายธุรกิจเซรามิกสร้างสรรค์เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นการวิจัยประยุกต์ แบบผสมผสานวิธี ด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักท่องเที่ยว และกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมจำนวน 400 ชุด การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลเชิงลึกแหล่งท่องเที่ยว 3 พื้นที่ ทำการสนทนากลุ่ม จำนวน 22 คน สัมมนาปฏิบัติการ จำนวน 35 คน และเสวนาพัฒนาการ จำนวน 40 คน ด้วยการบูรณาการรูปแบบในพื้นที่ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และการตีความ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการสร้างเครือข่ายการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ปัจจัยสำคัญที่สุดคือ ด้านความพร้อมของชุมชน มีทรัพยากรวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต และมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่น โดยชุมชนมีการวางแผน มีวัตถุประสงค์ชัดเจนในการจัดการท่องเที่ยว ด้านผู้นำและทีมงานในชุมชนเครือข่าย ต้องมีวิสัยทัศน์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีอัธยาศัย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และด้านความรู้ความไว้วางใจเครือข่าย ควรมีความร่วมมือระหว่างภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชน และภาคประชาชน ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้เข้มแข็ง ปัญหาที่พบเกิดการรวมตัวกันได้ยาก และแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นขาดการประชาสัมพันธ์จุดเด่น การพัฒนารูปแบบเครือข่ายธุรกิจเซรามิกสร้างสรรค์เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยการบูรณาการข้อมูลปัจจัยที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านบุคลากรต้องมีประสบการณ์ อัธยาศัยเป็นมิตรมีน้ำใจในการให้บริการ ด้านแหล่งท่องเที่ยวมีการคมนาคมสะดวก ด้านภาพลักษณ์ วิถีชีวิต และวัฒนธรรมต้องมีเสน่ห์ เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ดังนั้นรูปแบบการพัฒนา คือ การพัฒนาคน ให้มีความรู้ความเข้าใจ การเป็นนักบริการที่ดี และทำการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ด้วยการบูรณาการกิจกรรมให้เกิดรูปแบบการเรียนรู้ที่สร้างความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ในการเล่าเรื่อง การให้บริการกับสิ่งอำนวยความสะดวก การเชื่อมโยงเครือข่าย และกิจกรรมท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์